

ת"פ 5256/01/19 - מדינת ישראל, המאשימה נגד דוד אליעזר חדד- בעצמו

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 5256-01-19 מדינת ישראל נ' חדד

בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד לי גורמן - בהעדר
נגד
דוד אליעזר חדד- בעצמו - הנאשם
באמצעות ב"כ עו"ד חן הולנדר

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), עבירת סירוב לבדיקת שכרות לפי דרישת שוטר, עבירה לפי סעיף 64ד(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה"), ועבירת נהיגה תחת השפעת סמים משכרים או משקאות משכרים, עבירה לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות").

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 17/08/18 בשעה 09:00 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב מ.ר. 7937376, כשהוא תחת השפעת אלכוהול וכאשר ברכב עמו 2 נוסעים שזהותם ידועה למאשימה.

לאחר שעצרה השוטרת עדי יאמין את הרכב לבדיקה וביקשה מהנאשם להזדהות, טען הנאשם כי אין ברשותו תעודה מזהה וכי איננו זוכר את מספר הזהות שלו, או אז ביקשה ממנו השוטרת להתלוות אליה לניידת.

בהמשך למתואר, כאשר הנאשם ישב בניידת והשוטרת לצדו, ביצעה השוטרת לנאשם בדיקת נשיפון אשר הראה כי בדמו של הנאשם כ-210 מיקרוגרם אלכוהול. לאור האמור, הודיעה השוטרת לנאשם כי הוא מעוכב וקראה בקשר לסיוע.

בנסיבות המתוארות, דחף הנאשם את השוטרת עם ידיו לכיוון הדלת וטיפס מעליה תוך כדי שדחף אותה עם ידיו ונמלט מהניידת.

בהמשך, משנדרש הנאשם על ידי שוטר למסור דגימת נשיפה לבדיקה - סרב לעשות כן.

הסדר הטיעון

3. ביום 06/06/19 עתרו ב"כ הצדדים להרשעת הנאשם ושליחתו לקבלת תסקיר, אשר לאחר קבלתו יטענו באופן פתוח.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 25/09/19 עולה כי הנאשם בן 22, בעל עבר פלילי ותעבורתי, מתגורר עם חברתו בבית שמש ועובד מזה כשנה כמנהל סניף מכירות בחברת "הוט מוביל".

הנאשם תאר כי בתחילה אכן סרב לבקשת השוטרים, אך בהמשך ציית ומסר את הבדיקה, אולם כאשר אלה נפנו לעסוק ברישומים - נמלט מהמקום והסגיר עצמו מאוחר יותר.

הנאשם טען כי ביצע מעשים אלה תחת השפעת האלכוהול ופעל מתוך לחץ ומבלי לשקול תוצאות מעשיו. לטענתו, כיום מבין כי התנהל בצורה ילדותית ולא אחראית, הביע על כך צער וחרטה ולקח אחריות על העבירות שביצע.

לדברי הנאשם, כיום לא צורך אלכוהול כלל ולא עושה שימוש בסמים.

שירות המבחן התרשם מצעיר אשר משקיע מאמצים בתפקוד תקין, במסגרת תעסוקתית ובמסגרת זוגית, המצוי בשלבי גיבוש זהותו, והפנה לכך שמעורבותו האחרונה של הנאשם בפלילים התרחשה לפני כ-4 שנים. עם זאת, צוין כי הנאשם נוטה לטשטש את עולמו הפנימי וקשייו, מתחבר לחברה שולית, וצובר חובות בשל המעבר למגורים עצמאיים.

הנאשם הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית לנהיגה תחת השפעת אלכוהול.

לאור התרשמות שירות המבחן כי עבודתו של הנאשם מהווה עוגן כלכלי ורגשי משמעותי בחייו, הומלץ להימנע מהטלת מאסר בפועל, ולו בדרך של עבודות שירות, ולהסתפק בהטלת צו של"צ בהיקף משמעותי של 300 שעות. כמו כן, הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ישולב בקבוצה כאמור.

5. מהתסקיר המשלים מיום 17/12/19 עולה כי בדיקה שנערכה לנאשם נמצאה נקייה משרידי סם. וכן כי הנאשם יוכל לבצע שעות של"צ במסגרת הלשכה לשירותים חברתיים - מטה בנימין.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה למאסר בפועל למשך 9 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות. בטיעוניה הפנתה לחומרת מעשי העבירה ולפגיעה בערכים המוגנים.

בתוככי המתחם עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ברף הגבוה של המתחם, מאסר על תנאי, פסילה בפועל למשך שנתיים לפחות, פסילה על תנאי, קנס גבוה והתחייבות.

בטיעוניה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, אשר כולל הרשעה בגין עבירת החזקת סכין שלא כדין והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, וכן לעברו התעבורתי של הנאשם, אשר כולל אף הרשעה בגין נהיגה תחת השפעת אלכוהול או סמים.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בעתירתה.

7. ב"כ הנאשם עתר לאמץ המלצת שירות המבחן.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה, לקח אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה, ושיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן.

לטענת ב"כ הנאשם, על אף שהמלצת שירות המבחן איננה מחייבת את בית המשפט, לא קיימת עילה לסטות מהמלצתו, וכן הפנה למפורט בתסקיר - הן לעניין נסיבות חייו של הנאשם והן לעניין התרשמות שירות המבחן.

ב"כ הנאשם טען כי גם אם בית המשפט יקבל את המתחם אליו עתרה ב"כ המאשימה, יש לסטות ממתחם זה לקולה משיקולי שיקום.

באשר לסוגיית הפסילה טען ב"כ הנאשם כי בעבירות בהן הורשע הנאשם לא קיימת פסילת מינימום, ולכן בית המשפט רשאי להימנע מהטלת רכיב זה. ככל שבית המשפט יקבע כי יש להטיל על הנאשם פסילה בפועל, עתר ב"כ הנאשם כי זו תהיה מינורית, וזאת על מנת שלא לפגוע בעבודתו של הנאשם.

8. הנאשם טען במועד הטיעונים לעונש כי מסייע בפרנסת אמו ו-8 אחיו, וכי פגיעה בפרנסתו תפגע גם בהם. לטענתו, עבר תקופה משמעותית בחייו וערך שינוי, וכי מעוניין להמשיך ולתפקד בצורה נורמטיבית. הנאשם ביקש התחשבותו של בית המשפט.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם:

9. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

10. כתב האישום המתוקן במקרה זה מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

11. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם ל**עקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הם הזכות לשלמות הגוף של כלל משתמשי הדרך, כמו גם השמירה על הסדר הציבורי, שלטון החוק ואפשרו חופש הפעולה לעובדי הציבור.

13. בחינת **מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני של המתחם, וזאת בשים לב לכמות האלכוהול שנמצאה בגופו של הנאשם ולעובדה כי הסיע עמו 2 נוסעים נוספים, וכן לכך שדחף את השוטרת על מנת להימלט מהמקום ולהפריע לה בביצוע תפקידה.

14. בשלב זה יש לציין כי **סעיף 64ד(א) לפקודה** בו הודה והורשע הנאשם קובע כי: "**סירב נוהג ברכב, או ממונה על הרכב כאמור בפסקה (1) להגדרה "ממונה על הרכב" שבסעיף 64ב, לתת דגימה לפי דרישת שוטר כאמור באותו סעיף, יראו אותו כמי שעבר עבירה לפי סעיף 62(3)**".

סעיף 62 לפקודה קובע כדלקמן:

"**העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס פי 1.25 מהקנס האמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין: ... (3) הוא שיכור בהיותו נוהג רכב, או בהיותו ממונה על הרכב, בדרך או במקום ציבורי...**"

כמו כן, **סעיף 39א לפקודה** קובע כי: "**הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 62(3), דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנתיים, ואם כבר הורשע על עבירה זו בשנה שקדמה לאותה עבירה - פסילה לתקופה שלא תפחת מארבע שנים; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר**".

מהמפורט עולה כי על אף שהנאשם הודה בביצוע עבירת נהיגה תחת השפעת אלכוהול, אשר פסילת המינימום העומדת לצידה היא למשך 3 חודשים בלבד בהתאם ל**סעיף 38 לפקודה**, ולא בעבירת נהיגה בשכרות, מאחר והודה אף בביצוע עבירת סירוב לבדיקת שכרות לפי דרישת שוטר - אזי יש לראותו כמי שעבר עבירת שכרות, אשר בגינה יש להטיל פסילת מינימום למשך שנתיים, ממנה רשאי בית המשפט לסטות לקולה רק בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, וכן קיימת לצידה עונש מאסר למשך שנתיים, וזאת בהתאם ל**סעיף 39א לפקודה**.

מעבר לנדרש אציין כי גם אם לא היה מורשע הנאשם בביצוע עבירת סירוב לבדיקת שכרות, אזי לאור סעיפים **62 ו-68 לפקודה**, ומאחר ולא נקבע עונש ספציפי בתקנות התעבורה לעבירת הנהיגה תחת השפעת אלכוהול, עונש המקסימום העומד לצד עבירה זו הוא שנתיים מאסר לצד פסילה ורכיבי ענישה נוספים.

[ראו: רע"פ 1948/16 אבו קטפאן נגד מדינת ישראל (21/04/16)]

15. לעניין חומרת עבירת הנהיגה בשכרות יפים הדברים שנאמרו ברע"פ 7002/13 פשקוב נגד מדינת ישראל (08/12/13) כי: "נהיגה בשכרות היא עבירה בעלת השלכות חמורות עבור כלל הציבור, אשר מצדיקה, ככלל, נקיטת יד קשה עם הנכשלים בביצועה".

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל מעונש מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 10116/16 **דסוקי נגד מדינת ישראל (24/01/17)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, בעל עבר פלילי ותעבורתי מכביד, אשר הורשע, על בסיס הודאתו, בביצוע עבירת נהיגה בקלות ראש, אי ציות להוראות שוטר, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, ונהיגה ללא רישיון נהיגה ופוליסה תקפים. בית משפט השלום לתעבורה הטיל על הנאשם, בין היתר, 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה ו-24 חודשי פסילה בפועל, וזאת חרף המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת מאסר מותנה וקבלת חוות דעת ממנה ממנה עלה כי הנאשם מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם אינו סוטה מרמת הענישה המקובלת בעבירות דומות.

ב. ברע"פ אבו קטפאן נגד מדינת ישראל (21/04/16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת נהיגה תחת השפעת אלכוהול. בית משפט השלום לתעבורה הטיל על הנאשם, בין היתר, 8 חודשי מאסר בפועל ו-15 חודשי פסילה בפועל. בית המשפט העליון קבע כי גזר הדין אשר הוטל על הנאשם ראוי ומאוזן.

ג. ברע"פ 2468/16 **קיסר נגד מדינת ישראל (28/03/16)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. בית משפט השלום לתעבורה הטיל על הנאשם, בין היתר, 4 חודשי פסילה בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי בהיעדר עבר פלילי ניתן להסתפק בפסילה הפחותה מפסילת המינימום, והעמיד את תקופת הפסילה למשך 45 ימים. בית המשפט העליון הותיר החלטת בית המשפט המחוזי על כנה.

ד. ברע"פ 3208/15 **הקרי נגד מדינת ישראל (11/05/15)** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, בין היתר, חודשיים מאסר מותנה. בית המשפט העליון קבע כי לאור עברו הפלילי של הנאשם והיעדר אינדיקציה לפגיעה משמעותית בסיכויי שיקומו - אין להימנע מהרשעתו.

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40 ט' לחוק**) יש לתת את הדעת לכך שלא קדם תכנון לביצוע

העבירות, הנאשם הוא המבצע היחיד, לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע עבירת הנהיגה תחת השפעת אלכוהול לנאשם וליתר משתמשי הדרך.

18. בהתאם ל**תיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג')**, מצאתי כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן הוא ממאסר מותנה ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל.

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה.

אני דוחה טענת ב"כ הנאשם לפיה יש לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם אך הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית בעתיד, אולם טרם עבר כל הליך שיקומי אשר מצדיק שקילת סטייה ממתחם העונש ההולם לקולה.

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה **(סעיף 40 יא')**.

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו - מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני ב"כ הנאשם עולה כי הטלת מאסר בפועל, ולו בדרך של עבודות שירות, תפגע באפשרותו של הנאשם להמשיך לעבוד במקום עבודתו, אשר מהווה עבורו עוגן כלכלי ורגשי משמעותי.

ב. הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם - מדברי הנאשם במועד הטיעונים לעונש עולה כי מסייע בפרנסת משפחתו. ברי כי פגיעה בהשתכרותו של הנאשם באמצעות הטלת עונש מאסר יפגע ביכולתו להמשיך ולסייע למשפחתו.

ג. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - הנאשם הודה בביצוע העבירות ולקח אחריות על מעשיו, ואף הביע נכונות להשתלב בטיפול קבוצתי, כמפורט בתסקיר שירות המבחן, אולם שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה לטשטש את עולמו הפנימי וקשייו, וכי מחובר לחברה שולית מזה שנים.

ד. עבר פלילי - לנאשם עבר פלילי הכולל אי הרשעה מבית המשפט לנוער בגין עבירת החזקת אגרופן או סכין שלא כדין ועבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אשר בגין הוטלו עליו התחייבות ושל"צ. כמו כן, לנאשם עבר תעבורתי הכולל הרשעות בגין עבירות מהירות, נהיגה ברמזור אדום, אי ציות לתמרור, שימוש בטלפון בעת נהיגה, אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חציית כביש ונהיגה על מדרכה, אשר בגין הוטלו עליו קנסות. וכן עבירת נהיגה תחת השפעת סמים או אלכוהול מיום 23/12/18 אשר בגינה הוטל עליו מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה למשך 11 חודשים ופסילה על תנאי.

21. במקרה זה יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד**, וזאת כאמור לאור עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם, אשר כוללות רישום קודם והרשעות בגין עבירות דומות.

22. באיזון בין השיקולים השונים, כמפורט לעיל, בשים לב לעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם, אל מול נסיבותיו האישיות, שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחם, דהיינו עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה, פסילה בפועל ופסילה מותנית, קנס והתחייבות.

לעניין רכיב הפסילה בפועל, מאחר והנאשם ביצע את העבירות עליהן נותן את הדין בזמן שהיה תלוי ועומד כנגדו כתב אישום בגין עבירת נהיגה תחת השפעת אלכוהול, לא מצאתי כי קיימים נימוקים המצדיקים חריגה מפסילת המינימום הקבועה בחוק.

22. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 3 חודשי מאסר בפועל אשר ירצו בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב במשרדי הממונה בבאר שבע ביום 22/03/20 בשעה 08:00.

במידת הצורך ימסור הנאשם בדיקות שתן.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל התנאים שאם לא כן תרוצה יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.

עותק גזר הדין יועבר בדחיפות למשרדי הממונה על עבודות השירות.

2. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור שוב עבירה לפי **סימן ג' בפרק ט' לחוק העונשין** או/ו **עבירת נהיגה בשכרות או עבירת נהיגה תחת השפעת אלכוהול ו/או עבירת נהיגה בזמן פסילה.**

3. פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 24 חודשים.

הפסילה תיכנס לתוקף מהיום ותימנה במצטבר לכל עונש פסילה אחר שטרם סיים לרצותו. מובהר לנאשם כי מניין הפסילה יחל להימנות מיום הפקדת הרישיון.

4. פסילה על תנאי מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים באם יעבור **עבירת נהיגה בשכרות ו/או נהיגה תחת השפעת אלכוהול ו/או נהיגה בזמן פסילה.**

5. התחייבות על סך 2,000 ש"ח להימנע במשך 3 שנים מביצוע **עבירה לפי סימן ג' בפרק ט' לחוק העונשין ו/או עבירת נהיגה בשכרות ו/או עבירת נהיגה תחת השפעת אלכוהול.**

עמוד 7

6. קנס בסך 1000 ש"ח או 10 ימי מאסר תמורת הקנס.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך 90 יום מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' אדר תש"פ, 03 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.